

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Donato. 208.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Martyrio. 207.

Matt. 18. Cum Dominus id à nobis exposcit, vt ad puerorum similitudinem accedamus, non id à nobis exigit, vt ad infantiam redeamus, quemadmodum ipse, Nicodemi instar, existimas: verum vt improbitatem abiuremus, sicque nos comparemus, vt puerilis in nobis simplicitas infit. Atque hoc per ea quæ dixit, ostēdit. Nō enim dixit, Nisi paruuli efficiamini: sed, sicut paruuli: nimirum per huiusce particule, sicut, accessionem, rei imitationem declarans.

Ioan. 3.
Quid sit
paruulum
efficit.

Donato. 208.

Ne legitimum imperium inconditis atque incōcinnis moribus barbarum reddas: verum rebus ipsi consentaneis exornes: mœstis videlicet lenitatem, minoribusque cum maioribus æquabilitatem imperitians. Ac tum præclarum æquitatis & iustitiæ ignem accende, siquidem prælucentis iustitia probi imperij ac præfecturæ igniculus est.

Theognosto. 209.

Si quid materiæ proprium, si quod erroris instrumentum, si quod imposturæ simulacrum intestina socordia nobis iniicit, hoc Dominus ad vitij architectum & effectorem à nobis proiici vult. Contrà, si quod virtutis symbolum, si quod honestatis insigne, si quod vigilantia atque cautionis lucrum, hoc Dei beneficio nobis contigisse existimare ac persuasum habere, debitamque laudem ipsi offerre. Id enim est quod ait, Reddite quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo.

Matt. 22.

Christodoro. 210.

Postremæ temporum necessitatis signa, quæ Dominus ad cognitionem nostram patefecit, vt tibi explanarem, per literas postulasti. Horum igitur vim paucis accipe. Qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes:

Matt. 24.

Μαρτυρία. σζ.

Οὐχ ἡλικίας ὑποτροφὴν τὴν πρὸς τὰ παῖδια ὁμοίωσιν ὁ κύριος ἀπατῆι, ὅσῳ αὐτὸς νομίζει, ὡς ὁ Νικόδημος, ἀλλὰ τῆς χαρίας τὴν ἀρνησιν ὡς παιδιᾷ ἡμῶν ἐνυπάρχειν ἀπρότητα. καὶ τὸ δι' ὧν ἔφησε δεικνυσιν, ὅσῳ ἐπὶ τῶν, Ἐὰν μὴ γένθητε παῖδια, ἀλλ' ὡς τὰ παῖδια, τῆ τῆ, ὡς, πρὸς τὴν, τὴν μίμησιν ἐμφανῶν τῆ ἀράγατος.

Δονάτω. σθ.

Μὴ τὴν ἐνομον ἀρχὴν τοῖς ἀναρμοστοῖς ἴθουσι ἐκ βαρβάρων, ἀλλὰ τοῖς ἀρεπτοῖσι αὐτῆ ἀράγασι χαριστοῖς, φρόνιτος μεταδιδούς τοῖς ἀγνομοῖς, καὶ ἰσότητος τοῖς ἡπλοῖς πρὸς τοὺς μείζονας, καὶ τότε λαμπερὴν ἐξάψεις πύρρον τῆς εὐνομίας. ὑπεκκαυμα γὰρ ὅτι δικαιοσύνη τῆ φωτῆρος τῆς εὐαρχίας.

Θεογνώτω. σθ.

Ἐπὶ τῆς ὑλῆς ἴδιον, εἰ πὴ πλάνης ἐφῶδιον, εἰ πὴ ἀπάτης εἰδωλον ἐν ἡμῶν, ἢ ἐνομοῖς εἰσέφρησε ραθυμία, τὸ τῶν δὴ μὴ γινώσκων καὶ ποιητῆ τῆς χαρίας ἐπιρρίπτου παρ' ἡμῶν ὁ κύριος βεβηλωται. εἰ πὴ δὲ ἀρετῆς σύμβολον, εἰ πὴ σμνότητος γνώρισμα, εἰ πὴ νήφους καὶ ἀσφαλείας ἐμπόρευμα, τὸ τῶν θεῶν καὶ ἡ γείου καὶ πεπεῖου τυγχάνει δώρημα. καὶ ἀξίαν αὐτῶν πρὸς κομίζου τὴν ἀνεσιν. τὸ ἐστὶν ὅ φησιν, ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τῶν θεῶν τῶ θεῷ.

Χειροδάρω. σι.

Τῆς τελευταίας τῆς χρόνων ἀνάγκης τὰ σημεῖα, ὅσῳ ὁ κύριος πρὸς εἰδῶν ἡμῶν ἀπεκάλυψεν σαφηνιὰ τῆ νόσοι ἀξιώσας ἀφ' τῆ γράμματος, ταχέως τὴν τῶν μαθητῶν δὴ ἀμυν.